

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

GEOFIZIKA, ZAGREB

Zagreb, studeni 2003.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi i provedba pretvorbe	4
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	4
4.1.	Prodaja udjela u 1994.	4
4.2.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Društva	8
4.3.	Nagodba Fonda s kupcima udjela	11
4.4.	Rješenje o privatizaciji i provedba privatizacije	13
4.4.1.	Dionice s popustom	14
4.4.2.	Dionice iz portfelja Fonda	14
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	15
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	15
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	16
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	20
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	20
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	20
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	22

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/84

Urbroj: 613-01-02-03-11

Zagreb, 28. studenoga 2003.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA GEOFIZIKA, ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01 i 143/02) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Geofizika, Zagreb.

Revizija je obavljena u razdoblju od 8. rujna do 28. studenoga 2003.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Zakon o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90, 61/91 i 25/93),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94 i 87/96),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99 i 121/99),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (107/95, 142/98 i 87/00),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Geofizika, poduzeće za geofizička istraživanja s p.o. (dalje u tekstu: Poduzeće), matični broj subjekta 3273857, upisano je u sudski registar u ožujku 1990., pod brojem Fi-4729/89-2. Sjedište Poduzeća je u Zagrebu, Savska cesta 64.

Osnovne djelatnosti Poduzeća bile su:

- geološka istraživanja energetske, metalne i nemetalne sirovine,
- površinski i podzemni istražni radovi,
- hidrogeološka istraživanja,
- inženjersko-geološka istraživanja,
- premjeri i kartiranje zemljišta, izrada katastra zemljišta, katastarsko klasiranje i bonitiranje zemljišta, izrada originala planova i karata, izrada katastra vodova i podzemnih objekata i drugo,
- projektiranje, kontrola i izvedba svih vrsta uzemljenja i gromobranskih instalacija,
- izvođenje investicijskih radova u inozemstvu - vršenje geodetskih, geofizičkih, geoloških i drugih istražnih radova, te
- izvoz i uvoz.

Poduzeće je osnovano 1951. U vrijeme isteka roka koji je bio propisan za predaju dokumentacije o pretvorbi, u lipnju 1992., direktor Poduzeća bio je Emil Jakobović.

Koncem 1993. Društvo je imalo 221 zaposlenika. Ukupni prihodi za 1993. iskazani su u iznosu 9.312.277.000.- HRD, dok su ukupni rashodi iskazani u iznosu 9.253.849.000.- HRD, te je bruto dobit iskazana u iznosu 58.428.000.- HRD, odnosno 15.368.- DEM. Aktiva i pasiva na dan 31. prosinca 1993. iskazane su u iznosu 8.219.612.000.- HRD, odnosno u protuvrijednosti 2.162.025.- DEM.

2.2. Statusne i druge promjene

Geofizika, poduzeće za geofizička istraživanja d.d. (dalje u tekstu: Društvo), upisano je u sudski registar 21. lipnja 1993. rješenjem Fi-346/93. Temeljni kapital upisan je u iznosu 52.113.078.- HRD, u visini knjigovodstvene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1991., što je bilo u protuvrijednosti 947.510,- DEM. Fond je upisan kao jedini osnivač dioničkog društva. S obzirom da u propisanom roku do 30. lipnja 1992. nije donesena odluka o pretvorbi Poduzeća, postupljeno je u skladu s odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Poduzeće je podnijelo zahtjev za upis u sudski registar dioničkog društva s temeljnim kapitalom po knjigovodstvenoj vrijednosti koncem 1991., a sve dionice prenesene su Hrvatskom fondu za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond).

Na temelju ugovora o prodaji udjela od 29. ožujka 1994., te druge dokumentacije, u sudskom registru je 21. travnja 1994. upisana promjena osnivača i osobe ovlaštene za zastupanje. Temeljni kapital upisan je u iznosu 2.020.000,- DEM, a podijeljen je na 2 020 dionica. Upisani su osnivači Mijo Meter, Mate Buljan i Nikola Štefanc s jednakim ulozima.

Dana 29. travnja Društvo je podnijelo žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda od 21. travnja 1994. Visoki trgovački sud u Zagrebu je 6. prosinca 1994. donio rješenje kojim se preinačuje rješenje Trgovačkog suda od 21. travnja 1994. i odbija se zahtjev za upis promjena osnivača i osobe ovlaštene za zastupanje u Društvu. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je početkom 1995. podnijelo zahtjev za zaštitu zakonitosti protiv rješenja Visokog trgovačkog suda od 6. prosinca 1994. Zahtjev za zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud Republike Hrvatske je 4. prosinca 1997. odbio kao neosnovan.

Rješenjem Trgovačkog suda od 21. studenoga 1997. upisano je usklađenje općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima i povećanje temeljnog kapitala Društva. Temeljni kapital Društva povećan je na temelju odluke skupštine od 6. listopada 1997. s 947.510,- DEM na 9.246.000,- DEM, odnosno za 8.298.490,- DEM.

U sudskom registru upisivane su promjene članova uprave i nadzornog odbora, te promjene predmeta poslovanja i odredbi statuta.

Odlukom skupštine od 30. kolovoza 2003. temeljni kapital utvrđen je u iznosu 27.738.000,00 kn, a podijeljen je na 92 460 dionica pojedinačne nominalne vrijednosti 300,00 kn. Navedenom odlukom temeljni kapital Društva smanjen je za 5.177.760,00 kn ili 15,7%, radi iskazivanja nominalne vrijednosti dionica u domaćoj valuti u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Do obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije (rujan 2003.) u sudskom registru nije upisano smanjenje temeljnog kapitala.

2.3. Vlasnički povezana društva

Društvo je u kolovozu 2001. osnovalo društvo Geofizika Egipat radi ugovaranja obavljanja geofizičkih radova na tom području. U poslovnim knjigama iskazan je osnivački udjel u spomenutom društvu u iznosu 107.709,39 kn. Koncem 2002. društvo Geofizika Egipat imalo je tri zaposlenika.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi i provedba pretvorbe

Odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća propisano je da je poduzeće dužno obaviti pretvorbu do 30. lipnja 1992., odnosno do navedenog roka trebalo je Agenciji za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) dostaviti odluku o pretvorbi s propisanom dokumentacijom.

U propisanom roku Poduzeće nije dostavilo Agenciji odluku o pretvorbi. Radnički savjet Poduzeća je 3. srpnja 1992. donio odluku kojom predlaže Agenciji da se pretvorba Poduzeća u dioničko društvo obavi prijenosom dionica Hrvatskom fondu za razvoj i mirovinskim fondovima bez naknade, uz pravo prvenstva radnika pri kupnji dionica. Radnički savjet je obrazložio da odluka o pretvorbi nije donesena do 30. lipnja 1992. jer je Poduzeće vodilo razgovore i poduzimalo određene radnje u vezi pripajanja društvu INA, Zagreb, a koncem lipnja 1992. Poduzeće je obaviješteno da je sud odbio upisati pripajanje.

S obzirom da u propisanom roku nije donesena odluka o pretvorbi, Poduzeće je bilo dužno podnijeti zahtjev za upis u sudski registar dioničkog društva s osnivačkom glavnicom po knjigovodstvenoj vrijednosti prema zaključnom računu za 1991., te sve dionice prenijeti Hrvatskom fondu za razvoj na način propisan odredbama članka 6. stavka 1. točka 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Upravni odbor, koji je imenovan na način propisan odredbama članka 42. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, u siječnju 1993. donio je odluku o osnivanju dioničkog društva i potvrdio odluku radničkog savjeta od 3. srpnja 1992. o prijenosu dionica fondovima i Hrvatskom fondu za razvoj. Predsjednik upravnog odbora bio je Josip Križ, a članovi: Zlatko Horvat, Muhamed Čokljat, Blago Zeljko i Zdravko Pintar.

Društvo je upisano u sudski registar 21. lipnja 1993. Temeljni kapital upisan je u iznosu 52.113.078.- HRD, u visini knjigovodstvene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1991., što je bilo u protuvrijednosti 947.510,- DEM. Fond je upisan kao jedini osnivač dioničkog društva.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Prodaja udjela u 1994.

U srpnju i listopadu 1993. društvo INA je uputilo Fondu ponude za kupnju cjelokupnog vlasničkog udjela Društva iz portfelja Fonda, neposrednom pogodbom. Obrazloženo je da je Društvo jedino u Republici Hrvatskoj koje obavlja geološka istraživanja, a s preko 90,0% kapaciteta obavlja djelatnosti kojima je investitor i nositelj društvo INA. Zatim je navedeno da Društvo za obavljanje djelatnosti koristi opremu društva INA, čija se vrijednost procjenjuje na oko 3.000.000,- DEM.

Dana 12. siječnju 1994. Fond je objavio poziv za kupnju dionica Društva iz svog portfelja. Ponuđene su dionice nominalne vrijednosti u visini 100,0% temeljne glavnice Društva. Najniža cijena određena je u iznosu 845.656,- DEM, a bila je jednaka knjigovodstvenoj vrijednosti kapitala Poduzeća na dan 31. prosinca 1992.

Prije objave poziva za kupnju dionica Društva, Fond nije utvrdio procijenjenu vrijednost Društva, što nije bilo u skladu s odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Navedenim odredbama je propisano da se privatizacija poduzeća koja Agenciji nisu dostavila dokumentaciju za pretvorbu do 30. lipnja 1992., odnosno kojih je pretvorba obavljena prijenosom dionica fondovima bez naknade, obavlja po procijenjenoj vrijednosti, a procjena se obavlja na trošak poduzeća.

Zapisnik s otvaranja ponuda sastavljen je 9. veljače 1994. Na objavljeni poziv pristigle su dvije ponude - ponuda društva INA i zajednička ponuda triju fizičkih osoba.

Društvo INA je za kupnju svih dionica, odnosno 100,0% temeljne glavnice Društva ponudilo 1.000.000,- DEM. Plaćanje 626.497,- DEM ponuđeno je starom deviznom štednjom, a 373.503,- DEM u roku godinu dana.

U ponudi je navedeno da će društvo INA podmiriti i sve dospjele obveze Društva koje su početkom veljače 1994. iznosile 552.792,- DEM, uložiti u Društvo svoju opremu koju Društvo koristi, a koje se vrijednost procjenjuje na oko 3.000.000,- DEM, te da će svi zaposlenici i dalje zadržati zaposlenje. Navedeno je da je Društvo s 90,0% svojih kapaciteta obavljalo poslove za društvo INA, te da bi djelatnost Društva bila nastavljena i proširena.

Tri fizičke osobe - Mijo Meter iz Zagreba, te Nikola Štefanec i Mate Buljan iz Sjedinjenih Američkih Država ponudili su za kupnju svih dionica Društva 2.020.000,- DEM. Ponuditelji su nastupili zajednički, s time da svaki od njih preuzima prava i obveze u visini jedne trećine. Plaćanje 20,0% cijene ponudili su u roku sedam dana, a ostatka u roku 60 dana od potpisa ugovora. Ponuditelji su nudili uložiti dio svog kapitala u Društvo u cilju tehnološke modernizacije i zadržati u radnom odnosu sve zaposlenike. U dokumentaciji Fonda nalaze se i dva elaborata o procjeni vrijednosti Društva koji su sastavljeni 12. siječnja 1994. po nalogu ponuditelja Mije Metera. Jedan elaborat sastavilo je društvo Vještačenja Marić, d.o.o. Zagreb, koje je vrijednost Društva procijenilo u iznosu 6.104.149,- DEM. Procjenom su obuhvaćene samo nekretnine na lokaciji u Zagrebu i oprema.

Drugi elaborat sastavio je Tomislav Dragun, znanstveni suradnik društva Ljudevit s p.o., Vinkovci. Drugim elaboratom vrijednost Društva procijenjena je u iznosu 1.922.383,- DEM na način da je procjena vrijednosti Društva u iznosu 6.104.149,- DEM kombinirana s procijenjenom ekonomskom vrijednošću Društva u iznosu 807.165,- DEM, te umanjena po više osnova. U dokumentaciji Fonda nalazi se i razvojni program Društva koji su sastavili ponuditelji, prema kojemu su do sredine 1995. planirali dodatno uložiti u Društvo 5.000.000,- DEM.

Upravni odbor Društva je 14. ožujka 1994. u ime zaposlenika uputio dopis Fondu kojim je predlagao da se poziv za prikupljanje ponuda od 12. siječnja 1994. poništi i objavi novi poziv za prikupljanje ponuda uz obveznu prethodnu procjenu vrijednosti Društva, ili da se zaposlenicima omogući pravo prvenstva pri kupnji dionica. Obrazloženo je da je Društvo jedino u zemlji koje je specijalizirano za određene vrste istraživanja, djelatnost Društva ovisi o društvu INA, a odluka o pretvorbi Poduzeća nije donesena u propisanom roku jer se očekivalo da će se Poduzeće pripojiti društvu INA. Osim toga u dopisu je navedeno da je tržišna vrijednost Društva znatno veća od knjigovodstvene vrijednosti Poduzeća koncem 1991.

Ugovor o prodaji udjela u Društvu Fond je zaključio 29. ožujka 1994. s fizičkim osobama - Mijom Meterom, Nikolom Štefancom i Matom Buljanom. Ugovoreno je da kupci kupuju udjele nominalne vrijednosti 845.656,- DEM, koji iznose 100,0% vrijednosti temeljnog kapitala Društva.

Cijena je ugovorena u iznosu 2.020.000,- DEM, a plaćanje je ugovoreno prema ponudi, 404.000,- DEM u roku sedam dana, a 1.616.000,- DEM u roku 60 dana od potpisa ugovora. Kupci su se obvezali sudjelovati u upravljanju Društvom na način da svi zaposlenici zadrže zaposlenje, te da se Društvo u obavljanju svoje djelatnosti pridržava normi o zaštiti čovjekove okoline. U ugovoru se ne spominju druge obveze kupaca. Ugovoreno je da kupci uplatom ugovorene cijene stječu pravo sudjelovanja i glasovanja na skupštini Društva na temelju udjela koje su kupili.

U skladu s odredbama ugovora, kupci su do 5. travnja 1994. platili Fondu 404.000,- DEM, odnosno 20,0% ugovorene cijene. Prema zapisniku od 6. travnja 1994., kupci su održali skupštinu na kojoj je donesena odluka o izboru predsjednika skupštine i članova upravnog odbora, te o razrješenju dotadašnjeg direktora i imenovanju drugog direktora Društva. Kupci su zatim podnijeli Trgovačkom sudu u Zagrebu zahtjev za upis promjene osnivača Društva i osobe ovlaštene za zastupanje. Prema ugovoru o kupnji udjela, kupci su nakon uplate cjelokupne ugovorene cijene mogli steći pravo sudjelovanja i glasovanja na skupštini Društva, drugi dio ugovorene cijene u iznosu 1.616.000,- DEM, kupci su platili Fondu 27. svibnja 1994. Obveze po ugovoru o kupnji udjela u Društvu kupci su podmirili u cijelosti u ugovorenom roku.

Dana 5. travnja 1994. upravni odbor Društva je ponovno uputio dopis Fondu u kojem je navedeno da prodaja udjela u Društvu nije provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te da je treba poništiti. Tijekom travnja 1994. upravni odbor Društva je o povredama zakonskih odredbi u postupku prodaje udjela u Društvu obavijestio Javno pravobraniteljstvo Republike Hrvatske, Državno odvjetništvo, Predsjednika Republike Hrvatske i Predsjednika Vlade Republike Hrvatske. Po zahtjevu upravnog odbora Društva Fond je obavio kontrolu postupka prodaje udjela u Društvu. Kontrolom Fonda je utvrđeno da postupak prodaje udjela u Društvu bez prethodne procjene vrijednosti Društva nije bio u skladu s odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te da je opravdan zahtjev upravnog odbora Društva za poništenje cjelokupnog postupka prodaje. O rezultatima kontrole predsjednik Fonda je obaviješten 14. travnja 1994., a Fond nije poduzeo mjere za poništenje ugovora o prodaji udjela u Društvu.

Dana 11. travnja 1994., Društvo je podnijelo Trgovačkom sudu u Zagrebu tužbu radi poništenja i utvrđivanja ništavosti ugovora o prodaji udjela u Društvu od 29. ožujka 1994., a 20. travnja 1994. podnijelo je protivljenje prijavi za upis promjena u sudskom registru, koju su podnijeli kupci. U sudskom registru je 21. travnja 1994. upisana promjena osnivača i osobe ovlaštene za zastupanje. Temeljni kapital upisan je u iznosu 2.020.000,- DEM, a podijeljen je na 2 020 dionica. Upisani su osnivači Mijo Meter, Mate Buljan i Nikola Štefanc s jednakim ulozima.

Javno pravobraniteljstvo Republike Hrvatske uputilo je 2. svibnja 1994. prijedlog Fondu za kontrolu izvršene pretvorbe, te poništenje ugovora o prodaji udjela u Društvu. Tijekom svibnja 1994. o načinu privatizacije Društva obaviješten je i Sabor Republike Hrvatske. U srpnju 1994. Fond je obavijestio Sabor Republike Hrvatske da je u tijeku izrada procjene vrijednosti Društva, nakon čega će biti poduzete odgovarajuće radnje.

Dana 29. travnja 1994. Društvo je podnijelo žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda od 21. travnja 1994. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je 18. srpnja 1994. ukinuo rješenje Trgovačkog suda od 21. travnja 1994. i predmet vratio na ponovni postupak. Obrazloženo je da upis promjene osnivača nije bio u skladu s propisima jer prema ugovoru Fond prodaje kupcima udjele u Društvu, a Društvo je u sudski registar bilo tada upisano kao dioničko društvo, pa su predmet prodaje mogle biti samo dionice. Nadalje prodaja nije obavljena u skladu s odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća jer nije obavljena procjena. Utvrđeno je da je upis promjena osobe ovlaštene za zastupanje nedopušten. Dodano je da upis promjene osobe ovlaštene za zastupanje ni u kom slučaju ne bi bio valjan, jer je odluku o imenovanju direktora donijela skupština, a direktora treba imenovati upravni odbor. Navedeno je da upis nije obavljen u skladu s propisima, rješenje je utemeljeno na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pa sud treba pozvati predlagatelja da otkloni ukazane nedostatke.

Trgovački sud nije poštuovao upute Visokog trgovačkog suda, te je 12. rujna 1994. donio rješenje kojim potvrđuje da je rješenje od 21. travnja 1994. o upisu kupaca udjela valjano, na što je Društvo ponovno uložilo žalbu Visokom trgovačkom sudu. Visoki trgovački sud je 6. prosinca 1994. donio rješenje kojim se preinačuje rješenje Trgovačkog suda od 21. travnja 1994., odnosno 12. rujna 1994. i odbija se zahtjev za upis promjena osnivača i osobe ovlaštene za zastupanje Društva. Na zahtjev kupaca udjela u Društvu, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je početkom 1995. podnijelo zahtjev za zaštitu zakonitosti protiv rješenja Visokog trgovačkog suda. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 4. prosinca 1997. odbio kao neosnovan zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Tijekom 1994. obavljene su dvije procjene vrijednosti Društva na dan 31. prosinca 1993. i procjena vrijednosti Društva na dan 30. lipnja 1994. Neto knjigovodstvena vrijednost Društva na dan 31. prosinca 1993. iznosila je 1.378.921,- DEM.

U razdoblju od 7. lipnja do 11. srpnja 1994. procjenu vrijednosti Društva obavilo je društvo Kopun i Kopun d.o.o., Zagreb, a elaborat je sastavljen u srpnju 1994. U elaboratu je navedeno da su predmet procjene bile sve stavke bilance za 1993., a u obzir su uzeti i nedostaci koji su utvrđeni revizijom financijskih izvještaja za 1993. Procijenjena vrijednost Društva na dan 31. prosinca 1993. utvrđena je statičkim pristupom procjeni u iznosu 12.672.471,- DEM. U procijenjenu vrijednost bila je uključena i vrijednost stanova u vlasništvu Društva. Vrijednost nekretnina procijenjena je u iznosu 7.494.387,- DEM, a opreme u iznosu 3.854.728,- DEM.

Društvo Croateh d.o.o., Zagreb je u rujnu 1994 sastavilo elaborat o procjeni vrijednosti Društva na dan 30. lipnja 1994., kojim je vrijednost Društva procijenjena u iznosu 11.760.000,- DEM. U listopadu 1994. društvo Croateh d.o.o., Zagreb je sastavilo elaborat o procjeni vrijednosti Društva na dan 31. prosinca 1993. Vrijednost Društva na dan 31. prosinca 1993. procijenjena je u iznosu 10.672.000,- DEM. Procjena je obavljena statičkim pristupom procjeni, a u procijenjenu vrijednost uključena je vrijednost stanova u vlasništvu Društva. Vrijednost nekretnina procijenjena je u iznosu 6.796.643,- DEM, a opreme u iznosu 2.660.640,- DEM.

Fond je obavio kontrolu opisanih elaborata o procijenjenoj vrijednosti Društva, koje su sastavila društva Kopun i Kopun d.o.o., Zagreb i Croateh d.o.o., Zagreb. Nakon ispravaka pojedinih procijenjenih elemenata utvrđena je procijenjena vrijednost Društva u iznosu 9.754.000,- DEM. Nekretnine su procijenjene u iznosu 6.448.722,- DEM, oprema u iznosu 2.567.950,- DEM, a stanovi su isključeni iz procjene.

U prosincu 1994. Fond je obavijestio kupce da je provedena kontrola postupka prodaje udjela u Društvu, kojom je utvrđeno da je prodaja obavljena bez postupka propisanog Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća, zbog čega je naknadno obavljena procjena vrijednosti Društva.

Vrijednost Društva na dan 31. prosinca 1993. procjenom je utvrđena u iznosu 9.754.000,- DEM. Kupci su obaviješteni da je Fond u mogućnosti ugovorenu cijenu u iznosu 2.020.000,- DEM uzeti u obzir kao uplatu za 20,7% udjela u Društvu, a ne 100,0% udjela. U odgovoru kupaca u siječnju 1995. navedeno je da su oni kupili 100,0% udjela u Društvu, ali da su zbog nastale situacije spremni pregovarati oko eventualne promjene kupoprodajne cijene.

U razdoblju od 1995. do 1997. Društvo je u više navrata upućivalo prijedlog Fondu za provedbu privatizacije Društva na temelju procijenjene vrijednosti, na način da zaposlenici imaju pravo upisati s popustom i bez popusta 50,0% dionica Društva.

4.2. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Društva

Fond je 30. listopada 1996. zaključio s društvom Inženjerski biro d.d., Zagreb ugovor o izradi još jednog elaborata o procijenjenoj vrijednosti Društva. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Društva predan je Fondu 12. prosinca 1996.

Elaboratom koji je sastavilo društvo Inženjerski biro d.d., Zagreb, vrijednost Društva na dan 30. rujna 1996. procijenjena je statičkim pristupom procjeni u iznosu 9.240.592,- DEM. Navedenu procijenjenu vrijednost Fond je ocijenio prihvatljivom.

Procjena vrijednosti imovine i obveza Društva obavljena je na temelju bilance, lista dugotrajne i kratkotrajne imovine, te druge dokumentacije na dan 30. rujna 1996. Revizija financijskih izvještaja za razdoblje 1. siječnja do 30. rujna 1996., te popis imovine i obveza na dan 30. rujna 1996. nisu obavljeni. U elaboratu je navedeno da je nakon obavljene revizije financijskih izvještaja za 1995. dano mišljenje da financijski izvještaji daju istinit prikaz financijskog stanja i rezultata poslovanja, te da su u skladu s odredbama Zakona o računovodstvu i Međunarodnim računovodstvenim standardima.

Usporedni pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Društva daje se u tablici u nastavku.

Tablica broj 1

Knjigovodstvena i procijenjena vrijednost Društva

u DEM

Redni broj	Opis	Knjigovodstvena vrijednost	Procijenjena vrijednost
1.	Zemljište	339.069,-	3.014.177,-
2.	Građevinski objekti	472.844,-	3.635.036,-
3.	Oprema	122.299,-	1.592.664,-
4.	Stambene zgrade i stanovi	45.536,-	610.659,-
5.	Dugoročna potraživanja	1.714.708,-	-
6.	Druga dugoročna imovina	3.499,-	3.574,-
7.	Zalihe	206.080,-	206.080,-
8.	Potraživanja	2.472.960,-	2.471.838,-
9.	Novčana sredstva	13.135,-	13.135,-
Ukupna aktiva		5.390.130,-	11.547.163,-
10.	Dugoročne obveze	1.063.637,-	-
11.	Kratkoročne obveze	2.216.671,-	2.228.700,-
12.	Odgođeno plaćanje troškova	83.245,-	77.871,-
Ukupne obveze		3.363.553,-	2.306.571,-
Neto vrijednost Poduzeća		2.026.577,-	9.240.592,-

Knjigovodstvena vrijednost Društva prema bilanci na dan 30. rujna 1996. utvrđena u iznosu 7.214.614,00 kn, što je prema važećem tečaju 3,56 kn za 1,- DEM iznosilo u protuvrijednosti 2.026.577,- DEM. Procijenjena vrijednost Društva u iznosu 9.240.592,- DEM, viša je za 7.214.015,- DEM od knjigovodstvene vrijednosti.

Vrijednost stanova u vlasništvu Društva procijenjena je u iznosu 610.659,- DEM. Spomenutom procjenom obuhvaćena su i dugoročna potraživanja i dugoročne obveze koje su vezane za prodaju stanova na višegodišnju otplatu, a u bilanci su bile zasebno iskazane. Poduzeće je raspolagalo sa 115 stanova od kojih je do obavljanja procjene bilo prodano 112.

U procijenjenu vrijednost stanova uključeno je 35,0% iskazanih potraživanja za prodane stanove, koliko pripada Društvu prema odredbama članka 29. Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (Narodne novine 43/92, 69/92, 25/93, 48/93, 2/94, 29/94, 44/94, 58/95, 11/96 i 68/98).

Zalihe i novčana sredstva procijenjeni su po knjigovodstvenoj vrijednosti. U vrijednosti manjoj od knjigovodstvene procijenjena su potraživanja i odgođeno plaćanje troškova.

Potraživanja su procijenjena za 1.122,- DEM manje od knjigovodstvene vrijednosti, jer su iz procjene isključena potraživanja za koje je naplata neizvjesna.

Druga imovina i obveze procijenjeni su u vrijednosti višoj od knjigovodstvene.

Vrijednost opreme procijenjena je u iznosu 1.592.664,- DEM, što je za 1.470.365,- DEM više od knjigovodstvene vrijednosti. Procjena vrijednosti opreme obavljena je na temelju cijena nove opreme, koje su umanjene ovisno o godini nabave pojedine opreme i predviđenom vijeku uporabe.

- Procjena vrijednosti nekretnina

Vrijednost nekretnina procijenjena je u iznosu 6.649.213,- DEM. Procjenom su obuhvaćene nekretnine na lokacijama u Zagrebu, Savska ulica 64 i Bednjanska ulica 23, te u Velikoj Gorici.

Nekretnine na lokaciji u Zagrebu u Savskoj ulici procijenjene su u iznosu 3.815.712,- DEM. Procjenom je obuhvaćeno zemljište označeno kao k.č. broj 4778/5 k.o. Trešnjevka površine 540 m² na kojem se nalazi poslovna zgrada neto površine 3 080 m². Zemljište je procijenjeno u iznosu 1.078.267,- DEM, objekti, priključci i vanjsko uređenje procijenjeni su u iznosu 2.737.445,- DEM.

Nekretnine na lokaciji u Zagrebu u Bednjanskoj ulici procijenjene su u iznosu 1.482.567,- DEM. Obuhvaćale su zemljište označeno kao k.č. broj 573, upisana u z.k. ul. broj 4150, k.o. Trnje, površine 5 873 m² na kojem se nalazilo osam objekata ukupne površine 1 400 m². Objekti su korišteni za radionice i skladišta. Zemljište je procijenjeno u iznosu 663.962,- DEM, a objekti, priključci i vanjsko uređenje u iznosu 818.605,- DEM.

Nekretnina na lokaciji u Velikoj Gorici procijenjena je u iznosu 1.350.934,- DEM. Nekretnina obuhvaća zemljište označeno s deset brojeva katastarskih čestica upisanih u z.k. ul. broj 1156 k.o. Gradići, površine 40 794 m², koje je korišteno za parkiranje vozila i strojeva.

Vrijednost zemljišta procijenjena je u iznosu 1.271.948,- DEM, a priključci i vanjsko uređenje 78.986,- DEM.

Od ukupno procijenjene vrijednosti nekretnina u iznosu 6.649.213,- DEM, na objekte, priključke i vanjsko uređenje odnosi se 3.635.036,- DEM, a na zemljište 3.014.177,- DEM.

Vrijednost objekata procijenjena je ukupno u iznosu 2.550.400,- DEM, priključaka u iznosu 894.097,- DEM, a vanjskog uređenja u iznosu 190.539,- DEM.

Sadašnja vrijednost objekata izračunana je na temelju procijenjene nove vrijednosti sličnih objekata, koja je umanjena zbog starosti i trošnosti. Procjena vrijednosti priključaka za lokacije u Zagrebu obavljena je prema kriterijima propisanim u općinskim odlukama o naknadama za priključke, a za lokaciju u Velikoj Gorici na temelju stvarnih troškova. Procjena vrijednosti vanjskog uređenja obavljena je prema činjeničnom stanju i stvarnim troškovima. Poslovna zgrada u Zagrebu u Savskoj ulici zajedno s priključcima i vanjskim uređenjem procijenjena je u iznosu 2.737.445,- DEM, odnosno 889,- DEM/m² neto površine. Procijenjena vrijednost objekta iznosi 2.122.220,- DEM, priključaka 605.221- DEM, a vanjskog uređenja 10.004,- DEM. Objekt, priključci i vanjsko uređenje na lokaciji u Bednjanskoj ulici procijenjeni su u iznosu 818.605,- DEM, odnosno 585,- DEM/m² neto površine. Procijenjena vrijednost objekata iznosi 428.180,- DEM, vanjskog uređenja 108.949,- DEM i priključaka 281.476,- DEM. Priključci i vanjsko uređenje na lokaciji u Velikoj Gorici procijenjeni su u iznosu 78.986,- DEM.

Vrijednost zemljišta procijenjena je u iznosu 3.014.177,- DEM, a procjenom je obuhvaćeno zemljište na lokacijama u Savskoj ulici i Bednjanskoj ulici u Zagrebu, te zemljište u Velikoj Gorici.

Vrijednosti zemljišta u Savskoj ulici površine 540 m² procijenjena je u iznosu 1.078.267,- DEM. Vrijednost zemljišta procijenjena je na način da je bruto površina izgrađenog objekta (3 478,28 m²) pomnožena s cijenom pripreme i rente u iznosu 310,- DEM/m². Primijenjena cijena bila je u skladu s odlukom općinskih organa o troškovima pripreme građevinskog zemljišta i prosječnom iznosu rente.

Vrijednost zemljišta u Bednjanskoj ulici površine 5 873 m² procijenjena je u iznosu 663.962,- DEM. Zemljište je procijenjeno na način da je izračunanoj visini pripreme pribrojena visina rente. Visina pripreme izračunana je po cijeni u iznosu 80,- DEM po m² zemljišta, a visina rente po cijeni u iznosu 120,- DEM po m² bruto površine objekata.

Vrijednost zemljišta u Velikoj Gorici površine 40 794 m² procijenjena je u iznosu 1.271.948,- DEM. Zemljište je procijenjeno po prometnoj cijeni građevinskog zemljišta u iznosu 31,- DEM po m².

Spomenuto zemljište je označeno s deset brojeva katastarskih čestica upisanih u z.k. ul. broj 1156 k.o. Gradići, a pravo korištenja zemljišta Poduzeće je steklo rješenjem o eksproprijaciji iz 1977.

U srpnju 1998. Fond je donio rješenje o iskazu nekretnina koje su procijenjene u vrijednosti kapitala Društva.

4.3. Nagodba Fonda s kupcima udjela

Tijekom 1996. i u veljači 1997. kupci su uputili dopise Fondu u kojem navode da žele ostate kod zaključenog ugovora o kupnji udjela iz 1994. jer su obveze u cijelosti podmirili. Navode da gotovo tri godine nisu stupili u posjed Društva i imali utjecaja na njegovo poslovanje za što je odgovoran Fond, te da ne prihvaćaju jednostrani raskid ugovora i nude Fondu sporazum kako bi se izbjegli eventualni sudski sporovi.

Fond je 25. ožujka 1997. s društvom Inženjerski biro, d.d. Zagreb zaključio ugovor o izradi elaborata o izgubljenoj dobiti kupaca koji su kupili udjele u Društvu prema ugovoru zaključenom 29. ožujka 1994. Na sredstva koja su kupci uplatili u iznosu 2.020.000,- DEM, trebalo je izračunati izgublenu dobit za razdoblje od 31. ožujka 1994. do 28. veljače 1997. Ugovoreno je da se obavi obračun redovnih i zateznih kamata po visini i metodologijama društava Zagrebačka banka, Privredna banka, Croatia banka, Tržište novca Zagreb i Fonda. Ugovoreno je da će se izgubljena dobit izračunati i na temelju redovnih poslova koje je Društvo obavljalo u navedenom razdoblju, te na temelju usporednih pokazatelja uspješnosti za društvo iz Mađarske koje obavlja istovrsnu djelatnost. Za izvršenje ugovorenog posla Fond se obvezao platiti 90.000,00 kn uvećano za porez. Elaborat o izgubljenoj dobiti kupaca udjela izrađen je u svibnju 1997.

U elaboratu o izgubljenoj dobiti, na uplaćeni iznos od 2.020.000,- DEM obračunavane su redovne i zatezne kamate prema stopama koje su primjenjivale banke na dane kratkoročne kredite i prema stopama koje je utvrđivalo Tržište novca Zagreb, te zatezne kamate koje je propisivala Vlada Republike Hrvatske.

Prema obračunu zatezних kamata po stopama koje je propisivala Vlada Republike Hrvatske, visina ukamaćenog uloga na dan 31. ožujka 1997. izračunana je u iznosu 3.708.900,- DEM. Drugim ugovorenim načinima obračuna, visina ukamaćenog uloga izračunana je na način da su osnovnom ulogu pribrojene i redovne i zatezne kamate, a kretala se u rasponu od 5.138.600,- DEM do 6.495.500,- DEM, što je u prosjeku bilo 5.683.400,- DEM. Visina ukamaćenog uloga na dan 31. ožujka 1997. izračunana je i na način da su na uplaćeni iznos obračunane kamate po stopama koje su primjenjivane na oročene depozite, uključujući zatezne kamate. Na opisani način visina ukamaćenog uloga izračunana je u iznosu 4.657.417,- DEM.

U elaboratu o izgubljenjоj dobiti izveden je i obračun dobitka koji su kupci izgubili u poslovanju Društva za navedeno razdoblje. Prema tom obračunu izgubljeni dobitak iznosi 674.096,- DEM. Ulog u iznosu 2.020.000,- DEM uvećan za izgubljeni dobitak do 31. ožujka 1997. iznosio je 2.694.096,- DEM.

Društvo Inženjerski biro d.d., Zagreb predložilo je šest iznosa u rasponu od 5.331.513,- DEM do 7.169.596,- DEM, koji bi se mogli priznati kao naknada kupcima. Navedeni iznosi dobiveni su na način da je izračunanim visinama ukamaćenog uloga, koje su dobivene primjenom redovnih i zatezних kamata, pridodan izvedeni izgubljeni dobitak u iznosu 674.096,- DEM. Najmanja izračunana visina ukamaćenog uloga u iznosu 3.708.900,- DEM, koja je dobivena obračunom zatezних kamata po stopama koje je propisivala Vlada Republike Hrvatske, nije predložena za naknadu kupcima.

Na temelju podataka iz elaborata o izgubljenjоj dobiti, Fond je prihvatio da potraživanja kupaca, koja proizlaze iz uplate u iznosu 2.020.000,- DEM u 1994., koncem ožujka 1997. iznose 6.357.496,- DEM. Navedeni iznos dobiven je na način da je izračunanoj prosječnoj visini ukamaćenog uloga u iznosu 5.683.400,- DEM, u koji su bile uračunane redovne i zatezne kamate, pridodan izvedeni izgubljeni dobitak u iznosu 674.096,- DEM. Na ovaj način kupci su na uložena sredstva u iznosu 2.020.000,- DEM za tri godine ostvarili dobit u iznosu 4.337.496,- DEM, koja je 2,2 puta veća od uloga.

Fond i kupci udjela su u vezi ugovora od 29. ožujka 1994. kod Općinskog suda u Zagrebu 25. srpnja 1997. zaključili sudsku nagodbu. Nagodbom je utvrđeno da su Mijo Meter, Nikola Štefanc i Mate Buljan u vezi spomenutog ugovora u 1997. pokrenuli parnicu protiv Fonda kod Općinskog suda u Zagrebu, radi izmjene spornih odredbi ugovora i predaje Društva u posjed kupcima, te su potraživali naknadu na ime izgubljene dobiti u iznosu 16.200.000,00 kn. Navedeno je da je u lipnju 1997. Fond ustao s protutužbom tražeći da se utvrdi ništavost ugovora o prodaji udjela iz 1994. Zaključenom nagodbom 25. srpnja 1997. tužba i protutužba su povučene.

Nagodbom je sporazumno utvrđeno da procijenjena vrijednost Društva, odnosno temeljni kapital, iznosi 9.246.000,- DEM, a podijeljen je na 92 460 dionica. Utvrđeno je da potraživanja kupaca po uplati u iznosu 2.020.000,- DEM iz 1994., uključujući izgubljenu dobit, iznose ukupno 6.357.496,- DEM. Fond se nagodbom obvezao na ime potraživanja prenijeti kupcima 63 612 dionica nominalne vrijednosti 6.361.200,- DEM, odnosno 68,8% temeljnog kapitala Društva. Utvrđeno je da će se preostalih 28 648 dionica ili 31,2% ukupnog broja dionica Društva, ponuditi zaposlenicima.

Prije zaključenja nagodbe, na sastanku zaposlenika 18. srpnja 1997. donesena je odluka da se prihvaća prijedlog Fonda o uređenju imovinsko-pravnih odnosa s kupcima udjela, na način da kupci steknu 68,8% dionica, a zaposlenici 31,2%, a pod uvjetom da društvo INA nakon zaključenja nagodbe, potpiše s Društvom ugovor o seizmičkim istražnim radovima. Iz zapisnika sa sastanka proizlazi da su zaposlenici nezadovoljni takvim načinom rješavanja privatizacije Društva, ali druge mogućnosti izbora nisu imali, s obzirom da najvažniji korisnik usluga Društva, društvo INA, neće Društvu povjeravati izvođenje radova dok se ne riješi problem privatizacije.

Na temelju spomenute odluke zaposlenika, Nadzorni odbor Društva je 23. srpnja 1997. donio odluku da se prihvaća prijedlog Fonda o uređenju imovinsko-pravnih odnosa s kupcima udjela na opisani način.

S obzirom da je već u travnju 1994. kontrolom Fonda utvrđeno da prodaja udjela u Društvu nije obavljena na zakonom propisan način, te da je 6. prosinca 1994. Visoki trgovački sud odbio zahtjev za upis promjena osnivača i osobe ovlaštene za zastupanje u Društvu koji se temeljio na ugovoru o prodaji udjela od 29. ožujka 1994., Fond je u 1994. trebao raskinuti spomenuti ugovor i kupcima vratiti uplaćeni iznos. Prema odredbama članka 132. Zakona o obveznim odnosima, u slučaju raskida ugovora kupci su imali pravo na povrat uplaćenog iznosa i na zakonske zatezne kamate, te na naknadu štete, ako bi dokazali da su pretrpjeli veću štetu od one koju pokrivaju zatezne kamate.

Fond nije raskinuo ugovor s kupcima čime je nesavjesno gospodario s imovinom koja mu je povjerena. Nagodbom s kupcima u srpnju 1997. dogovoreno je da ugovor ostane na snazi, a kupcima je priznat iznos na ime izgubljene dobiti.

4.4. Rješenje o privatizaciji i provedba privatizacije

Fond je 25. srpnja 1997. donio rješenje o privatizaciji Društva. Određeno je da procijenjena vrijednost Društva, odnosno temeljni kapital, iznosi 33.008.220,00 kn, što je protuvrijednost 9.246.000,- DEM. Podijeljen je na 92 460 dionica pojedinačne nominalne vrijednosti 100,- DEM. Rješenjem je određeno da će se 28 648 dionica prodati uz popust zaposlenicima i ranijim zaposlenicima, zaposlenima u pravnim osobama koje ne podliježu pretvorbi, zaposlenima u organima državne vlasti i drugim državljanima Republike Hrvatske. Određeno je da će se drugih 63 612 dionica privatizirati u skladu sa sudskom nagodbom od 25. srpnja 1997. Rješenjem je određeno da je uprava Društva dužna u roku 90 dana od upisa utvrđenog iznosa temeljnog kapitala u sudski registar, provesti postupak prodaje dionica uz popust. U siječnju 1998. Fond je donio zaključak kojim se ispravlja greška u rješenju od 25. srpnja 1997., te umjesto 28 648 dionica u rješenju treba pisati 28 848 dionica.

U sudskom registru je rješenjem od 21. studenoga 1997. upisano usklađenje općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima i povećanje temeljnog kapitala Društva. Temeljni kapital Društva povećan je na temelju odluke skupštine od 6. listopada 1997. s 947.510,- DEM, na 9.246.000,- DEM, odnosno za 8.298.490,- DEM.

Poziv za upis i kupnju 28 848 dionica uz popust objavljen je 10. prosinca 1997., prednost pri upisu imali su zaposlenici i raniji zaposlenici, a upis je obavljan od 7. do 16. siječnja 1998. Prodano je 28 646 dionica uz popust, a nominalna vrijednosti prodanih dionica iznosila je 2.864.600,- DEM ili 31,0% temeljnog kapitala Društva.

Ugovori s malim dioničarima zaključeni su u veljači 1998., a zaključeno je 280 ugovora. S jednim dioničarom ugovoreno je jednokratno plaćanje dionica, a s drugim dioničarima ugovorena je obročna otplata u roku 20 godina.

Po provedbi rješenja o privatizaciji struktura vlasništva bila je sljedeća: Mijo Meter, Nikola Štefanc i Mate Buljan ukupno 63 612 dionica ili 68,8% (svaki po 21 204 dionice), mali dioničari 28 646 dionica ili 31,0%, a Fond 202 dionice ili 0,2% ukupnog broja dionica Društva.

4.4.1. Dionice s popustom

Fond je u veljači 1998. s 280 fizičkih osoba (dalje u tekstu: mali dioničari) zaključio ugovore o prodaji 28 646 dionica uz popust. Nominalna vrijednost prodanih dionica iznosila je 2.864.600,- DEM. S 279 malih dioničara ugovorena je obročna otplata u roku 20 godina. Ugovoreno je da se ugovor raskida bez opomene ako mali dioničar ne plati tri dospelja obroka, a neotplaćene dionice se prenose Fondu. Pojedini mali dioničari dionice nisu otplaćivali u skladu s ugovorenim rokovima, te je Fond raskidao ugovore. Fond je u razdoblju od lipnja 1998. do travnja 2003. raskinuo 257 ugovora s malim dioničarima, a nakon raskida ugovora u portfelj Fonda preneseno je 15 849 dionica Društva. U vlasništvu malih dioničara ostalo je 12 797 dionica ili 13,8% ukupnog broja dionica Društva.

4.4.2. Dionice iz portfelja Fonda

Po provedbi rješenja o privatizaciji i upisu dionica od strane malih dioničara, u veljači 1998. u portfelju Fonda nalazile su se 202 dionice Društva. Nakon raskida ugovora s malim dioničarima u razdoblju od lipnja 1998. do travnja 2003. u portfelj Fonda preneseno je 15 849 dionica Društva.

U evidencijama Fonda u 1999. evidentiran je prijenos 8 457 dionica Društva iz portfelja Fonda dioničarima Miji Meteru, Nikoli Štefancu i Mati Buljanu. Prema očitovanju Fonda o vlasničkoj strukturi iz siječnja 2000., spomenuti dioničari su, osim 63 612 dionica prema nagodbi iz 1997., stekli pravo vlasništva i na 8 457 dionica Društva, na temelju ugovora od 29. ožujka 1994. Fond je bez naknade prenio spomenutim dioničarima 8 457 dionica nominalne vrijednosti 845.700,- DEM, odnosno 9,2% ukupnog broja dionica, čime je njihov udjel u vlasničkoj strukturi dionica povećan sa 68,8% na 78,0%. Spomenuti prijenos dionica iz portfelja Fonda nije bio opravdan, jer su sudskom nagodbom iz srpnja 1997. kupcima udjela podmirena sva njihova potraživanja po ugovoru od 29. ožujka 1994. Svaki od spomenutih dioničara bez naknade je dobio 2 819 dionica nominalne vrijednosti 281.900,- DEM.

Na javnoj dražbi održanoj 2. veljače 2001. putem računalnog trgovinskog sustava Zagrebačke burze, prodano je Mladenu Crnkoviću 2 907 dionica Društva iz portfelja Fonda. Nominalna vrijednost dionica iznosila je 1.037.799,00 kn, a postignuta je cijena u iznosu 23.401,00 kn, što je iznosilo 2,3% nominalne vrijednosti dionica. Kupac je platio dionice u ugovorenom roku, 9. veljače 2001. i stekao 3,1% dionica Društva.

Na javnoj dražbi održanoj 28. listopada 2002. putem elektronskog sustava trgovanja

Varaždinske burze, prodano je 3 933 dionice Društva iz portfelja Fonda, koje su bile izdvojene za podmirenje dijela kapitalnih izdataka pojedinih ministarstava i Hrvatskih voda. Nominalna vrijednost dionica iznosila je 1.404.081,00 kn, a postignuta je cijena 100 prava po dionici, što je ukupno iznosilo 393.300,00 kn ili 28,0% nominalne vrijednosti dionica. Dionice je kupilo Društvo i time steklo 4,3% vlastitih dionica.

Prema evidencijama Fonda, u rujnu 2003. u portfelju Fonda nalaze se 754 dionice Društva.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Knjiga dionica vođena je u Društvu do 2001. kada je Društvo sa Središnjom depozitarnom agencijom zaključilo ugovor o članstvu. Na temelju navedenog ugovora, obavljanje usluga u vezi vođenja dionica Društva preuzela je Središnja depozitarna agencija. Prema knjizi dionica, koncem kolovoza 2003. u vlasništvu dioničara Mije Metera, Mate Buljana i Nikola Štefanc nalazi se 72 069 dionica Društva ili 78,0%. U vlasništvu malih dioničara nalazi se 13,8% dionica Društva.

U tablici broj 2 daje se pregled vlasničke strukture dionica Društva koncem kolovoza 2003.

Tablica broj 2

Struktura vlasništva dionica Društva koncem kolovoza 2003.

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Vrijednost u DEM	Udjel u %
1.	Mijo Meter	24 023	2.402.300,-	26,0
2.	Mate Buljan	24 023	2.402.300,-	26,0
3.	Nikola Štefanc	24 023	2.402.300,-	26,0
4.	vlastite dionice	3 933	393.300,-	4,3
5.	Mladen Crnković	2 907	290.700,-	3,1
6.	mali dioničari	12 832	1.283.200,-	13,8
7.	Fond	719	71.900,-	0,8
Ukupno		92 460	9.246.000,-	100,0

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Prema obrazloženju odgovorne osobe, Društvo nema financijskih izvještaja za razdoblje do 1996.

Reviziju financijskih izvještaja za 1997. obavilo je društvo Kopun revizije d.o.o., Zagreb. U izvješću je navedeno da je Društvo u 1997. uskladilo poslovne knjige prema podacima iz elaborata o procjeni vrijednosti Društva. Navedeno je da osim učinaka spomenutih usklađenja, financijski izvještaji u svim značajnim aspektima realno i objektivno prikazuju financijski položaj Društva i rezultate poslovanja za 1997. i pripremljeni su u skladu s propisima.

Reviziju financijskih izvještaja za godine 1998. do 2002. obavilo je društvo Medijan revizija d.o.o., Zagreb. Uz uvažavanje određenih napomena za godine 1998. do 2001., dano je mišljenje da financijski izvještaji objektivno i realno prikazuju stanje, položaj Društva i rezultate poslovanja, te da su sastavljeni u skladu s propisima. Napomene su se uglavnom odnosile na primijenjene preniske stope amortizacije, izostanak obračuna amortizacije za pojedinu opremu, te rizike za pojedina potraživanja, što može imati utjecaja na financijske rezultate budućih razdoblja.

U sljedećoj tablici daje se pregled osnovnih podataka o poslovanju Društva u razdoblju od 1996. do 2002. prema temeljnim financijskim izvještajima.

Tablica broj 3

Osnovni podaci o poslovanju Društva
u razdoblju od 1996. do 2002., prema temeljnim financijskim izvještajima

u kn

Redni broj	Pokazatelji	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.	2001.	2002.
1.	Prihodi	17.855.512,00	20.123.830,00	19.318.600,00	20.175.033,00	71.980.787,00	14.786.213,00	40.993.378,00
2.	Rashodi	18.972.047,00	20.097.180,00	19.226.547,00	20.134.757,00	71.432.036,00	26.630.399,00	34.962.269,00
3.	Bruto dobit, odnosno gubitak	-1.116.535,00	26.650,00	92.053,00	40.276,00	548.751,00	-11.844.186,00	6.031.109,00
4.	Dugotrajna imovina	9.288.983,00	35.189.047,00	34.881.032,00	44.156.002,00	82.626.187,00	81.322.687,00	80.467.792,00
5.	Potraživanja	9.524.506,00	12.442.219,00	8.960.923,00	9.183.790,00	19.042.298,00	6.930.879,00	15.777.460,00
6.	Druga kratkotrajna imovina	1.323.615,00	1.255.754,00	4.198.951,00	4.215.654,00	13.074.708,00	5.960.642,00	7.675.548,00
7.	Upisani temeljni kapital	6.212.820,00	32.915.760,00	32.915.760,00	32.915.760,00	32.915.760,00	32.915.760,00	32.915.760,00
8.	Preneseni gubitak	-	-	-	-	-	-	11.844.186,00
9.	Dugoročne obveze	3.525.403,00	3.375.754,00	2.958.839,00	7.536.846,00	46.765.441,00	37.777.615,00	39.798.675,00
10.	Kratkoročne obveze	10.220.586,00	12.586.884,00	12.076.223,00	16.961.890,00	42.140.062,00	42.549.628,00	36.769.681,00
11.	Ukupno aktiva, odnosno pasiva	20.137.104,00	48.887.020,00	48.051.556,00	57.555.447,00	122.510.965,00	102.088.519,00	104.360.740,00
12.	Broj zaposlenika koncem godine	175	164	143	149	127	122	134

Za godine od 1996. do 1999. ukupni prihodi su ostvarivani u iznosima u rasponu od 17.855.000,00 kn do 20.175.000,00 kn. Za 2000. ostvareni su ukupni prihodi u iznosu 71.980.787,00 kn, što je za 256,8% više nego prethodne godine. Za 2001. došlo je do značajnog pada ukupnih prihoda, a za 2002. ukupni prihodi su ponovno u porastu i ostvareni su u iznosu 40.993.378,00 kn. Do 1998. najveći dio prihoda ostvarivan je na domaćem tržištu, dok su za kasnije razdoblje sve značajniji prihodi ostvareni na inozemnom tržištu. Za 2000. ostvareni su prihodi na inozemnom tržištu u iznosu 67.361.742,00 kn, što je 93,6% ukupnih prihoda. Za 2002. ostvareni su prihodi na inozemnom tržištu u iznosu 34.792.757,00 kn, što je 84,9% ukupnih prihoda.

U razdoblju od 1996. do 2002., za godine 1996. i 2001. Društvo je iskazalo gubitke ukupno u iznosu 12.960.721,00 kn, za druge godine ostvarena je dobit ukupno u iznosu 6.738.839,00 kn, od čega se na dobit za 2002. odnosi 6.031.109,00 kn.

Za 1999. Društvo je ostvarilo prihode od otpisa obveza u iznosu 7.867.542,00 kn. Otpisane obveze odnosile su se na doprinose za zdravstveno osiguranje za razdoblje od lipnja 1996. do prosinca 1998. u iznosu 2.623.240,00 kn i doprinose za mirovinsko osiguranje i doplatak za djecu za razdoblje do prosinca 1998. u iznosu 5.244.302,00 kn. Ministarstvo gospodarstva je u 1999. otkupilo potraživanja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od Društva i potraživanja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje ukupno u iznosu 7.867.542,00 kn, a u listopadu i studenome 1999. Ministarstvo gospodarstva je svoja potraživanja od Društva u cijelosti otpisalo.

Rješenjem od 30. listopada 1999., Ministarstvo financija je reprogramiralo obveze Društva za porez i prireza na dohodak za razdoblje od 1996. do 1998. u iznosu 3.222.590,00 kn i poreza na promet proizvoda i usluga za razdoblje od 1994. do 1996. u iznosu 1.069.300,00 kn. Društvu je odobreno plaćanje spomenutih obveza u iznosu 4.291.890,00 kn, uvećanih za kamate, u godišnjim obrocima u razdoblju od rujna 2002. do rujna 2005. U rješenju je navedeno da je Društvo dužno za vrijeme trajanja reprograma redovito podmirivati tekuće obveze.

Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje obavio je nadzor nad obračunom i uplatom doprinosa za obvezno zdravstveno osiguranje za razdoblje od siječnja 1999. do prosinca 2002. Utvrđeno je da Društvo u pojedinim slučajevima nije pravodobno uplaćivalo spomenute doprinose. U prosincu 2000. utvrđen je dug s obračunanim kamatama za razdoblje od siječnja 1999. do listopada 2000. u iznosu 516.214,00 kn, a u ožujku 2003. utvrđen je dug za razdoblje od studenoga 2000. do prosinca 2002. u iznosu 91.296,00 kn.

Društvo nije pravodobno uplaćivalo doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, te carine. U siječnju 2003. Društvo i Ministarstvo financija su zaključili ugovor o nagodbi kojim je Društvu odobreno da nepodmirene obveze za mirovinsko i zdravstveno osiguranje i carine, te kamate ukupno u iznosu 1.059.935,00 kn, podmiruje u mjesečnim obrocima u razdoblju od travnja 2003. do ožujka 2006.

Društvo je u razdoblju od 1998. do 2002. uložilo u nabavu opreme 57.044.802,00 kn, od čega je u 2000. uloženo 42.413.603,00 kn. Oprema za geofizička istraživanja i terenska vozila nabavljeni su u 2000. u vrijednosti 39.328.049,00 kn. Dugoročne obveze s osnove nabave opreme dospijevaju na naplatu u razdoblju od 2002. do 2006.

Društvo je do 1997. prodavalo stanove u svom vlasništvu na kojima je postojalo stanarsko pravo, za što naplaćuje potraživanja. U procijenjenu vrijednost Društva uključeno je 35,0% potraživanja za prodane stanove, koliko je pripadalo Društvu prema odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo. Iznose u visini 65,0% naplaćenih sredstava od prodaje stanova Društvo nije uplaćivalo u državni proračun, što nije u skladu s odredbama članka 29. Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo. Kratkoročne obveze Društva za naplaćena sredstva od prodaje stanova iskazane su koncem 2002. u iznosu 829.434,00 kn.

Društvo je izradilo plan ostvarenja prihoda od izvoza i plan ulaganja za razdoblje od 2002. do 2007. Planirano je povećanje prihoda od izvoza od 46.000.000,00 kn za 2002. do 115.000.000,00 kn za 2007. Prihodi od izvoza planirani su u visini 94,4% ukupnih prihoda. Za isto razdoblje planirana su ulaganja u iznosu 117.000.000,00 kn.

U vlasništvu Društva koncem 2002. nalaze se sve nekretnine koje su bile uključene u procijenjenu vrijednost Društva. Radi dobivanja garancije banke za robni kredit, u 1999. je upisano založno pravo na nekretnine u Savskoj cesti, a u 2000. upisano je založno pravo na nekretnine u Bednjanskoj ulici.

U financijskim izvještajima Društva iskazana su potraživanja koncem 2002. u iznosu 15.777.460,00 kn, a dugotrajna imovina iskazana je u iznosu 80.467.792,00 kn. Od ukupne vrijednosti dugotrajne imovine, na vrijednost postrojenja i opreme odnosi se 41.737.296,00 kn, zemljišta i građevinskih objekata 23.218.095,00 kn, alata, uredskog namještaja i transportnih sredstava 10.107.136,00 kn i druge dugotrajne imovine 5.405.265,00 kn. Ukupne obveze iskazane su koncem 2002. u iznosu 76.568.356,00 kn, od čega se na dugoročne odnosi 39.798.675,00 kn, a kratkoročne 36.769.681,00 kn. Dugoročne obveze odnose se na obveze za nabavljenu geofizičku opremu i terenska vozila u iznosu 33.633.579,00 kn, poreze i doprinose u iznosu 3.559.209,00 kn i obveze po osnovi naplate sredstava od prodaje stanova u iznosu 2.605.887,00 kn. Od ukupnih kratkoročnih obveza, na zajmove i kredite odnosi se 22.430.690,00 kn.

Temeljni kapital koncem 2002. iskazan je u iznosu 32.915.760,00 kn, što je u protuvrijednosti 9.246.000,- DEM. Odlukom skupštine od 30. kolovoza 2003. temeljni kapital je smanjen za 5.177.760,00 kn na 27.738.000,00 kn. Do obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije (rujan 2003.) smanjenje temeljnog kapitala nije upisano u sudskom registru.

Broj zaposlenika smanjen je s 221 koncem 1993., na 134 zaposlenika koncem 2002. Koncem lipnja 2003. bilo je 142 zaposlenika.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Geofizika, Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija, radi provjere jesu li pretvorba i privatizacija provedene u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Geofizika, Zagreb, obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. S obzirom da do propisanog roka 30. lipnja 1992., nije donesena odluka o pretvorbi, u sudskom registru je u 1993. upisano preoblikovanje Poduzeća u dioničko društvo s osnivačkom glavnicom u visini knjigovodstvene vrijednosti koncem 1991., a kao jedini osnivač upisan je Fond.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom je utvrđeno:

- Fond je u siječnju 1994. objavio prodaju dionica Društva iz svog portfelja, nominalne vrijednosti u visini 100,0% temeljnog kapitala Društva. Najniža cijena određena je u iznosu 845.656,- DEM, u visini knjigovodstvene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1992. Ugovor o prodaji udjela zaključen je 29. ožujka 1994. s ponuditeljima Mijom Meterom, Nikolom Štefancom i Matom Buljanom.

Prije objave poziva za kupnju dionica, Fond nije utvrdio procijenjenu vrijednost Društva, što nije u skladu s odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano da se privatizacija poduzeća, čija je pretvorba obavljena prijenosom dionica fondovima bez naknade, obavlja po procijenjenoj vrijednosti. Ugovorena je kupnja 100,0% udjela u Društvu, nominalne vrijednosti 845.656,- DEM. Ugovorenu cijenu u iznosu 2.020.000,- DEM kupci su platili u ugovorenom roku, 20,0% cijene platili su Fondu do 5. travnja 1994., a 80,0% cijene platili su 27. svibnja 1994. Kupci su 6. travnja 1994. održali skupštinu na kojoj je donesena odluka o izboru članova upravnog odbora i direktora Društva, dok su prema ugovoru pravo sudjelovanja i glasovanja na skupštini mogli steći nakon plaćanja ukupne cijene, što znači poslije 27. svibnja 1994. U sudskom registru je 21. travnja 1994. upisana promjena osnivača i direktora Društva. Rješenjem Visokog trgovačkog suda od 6. prosinca 1994., izmijenjeno je rješenje od 21. travnja 1994. i odbijen zahtjev za upis promjena osnivača i direktora Društva. Protiv rješenja Visokog trgovačkog suda, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je početkom 1995. podnijelo zahtjev za zaštitu zakonitosti, koji je Vrhovni sud Republike Hrvatske 4. prosinca 1997. odbio kao neosnovan.

Tri godine poslije zaključenja ugovora o kupnji 100,0% udjela u Društvu, Fond i kupci udjela Mijo Meter, Nikola Štefanc i Mate Buljan zaključili su 25. srpnja 1997. sudsku nagodbu. Nagodbom je utvrđeno da procijenjena vrijednost Društva iznosi 9.246.000,- DEM. Fond se obvezao na ime potraživanja iz 1994. kupcima udjela prenijeti 68,8% dionica Društva, a preostalih 31,2% dionica, ponuditi zaposlenicima. U skladu s nagodbom, kupcima udjela je preneseno 63 612 dionica nominalne vrijednosti 6.361.200,- DEM, a 28 848 dionica nominalne vrijednosti 2.884.800,- DEM početkom 1998. ponuđeno je zaposlenicima. Prije zaključenja nagodbe, Fond je dao izraditi elaborat o izgubljenoj dobiti kupaca, koja proizlazi iz uplate u 1994. u iznosu 2.020.000,- DEM. Nagodbom je utvrđeno da potraživanja kupaca, koja proizlaze iz navedene uplate, koncem ožujka 1997. iznose 6.357.496,- DEM. Navedeni iznos dobiven je na način da je izračunanoj prosječnoj visini ukamaćenog uloga, u koju su bile uključene redovne i zatezne kamate, pridodan izvedeni izgubljeni dobitak u poslovanju. Kupci su na uložena sredstva u iznosu 2.020.000,- DEM za tri godine ostvarili dobit u iznosu 4.337.496,- DEM, što je 2,2 puta više od iznosa uloga. S obzirom da je u travnju 1994. kontrolom Fonda utvrđeno da prodaja udjela u Društvu nije obavljena u skladu s propisima, te da je 6. prosinca 1994. Visoki trgovački sud odbio zahtjev za upis promjena u sudskom registru, Fond je u 1994. trebao raskinuti ugovor o prodaji udjela iz ožujka 1994. i kupcima vratiti uplaćeni iznos. Prema odredbama članka 132. Zakona o obveznim odnosima, u slučaju raskida ugovora, kupci su imali pravo na povrat uplaćenog iznosa i na zakonske zatezne kamate, te na naknadu štete, ako bi dokazali da su pretrpjeli veću štetu od iznosa zateznih kamata. U vrijeme objave poziva za kupnju dionica Društva i zaključenja ugovora o prodaji 100,0% udjela u Društvu, do 7. lipnja 1995. predsjednik Fonda bio je Ivan Penić. Predsjednik Fonda u razdoblju od 7. lipnja 1995. do 19. prosinca 1996. bio je Milan Kovač, a od 15. siječnja 1997. do 15. listopada 1998. Tomislav Družak.

U Fondu je u 1999. evidentiran prijenos 8 457 dionica Društva iz portfelja Fonda kupcima Miji Meteru, Nikoli Štefancu i Mati Buljanu, s kojima je u 1997. zaključena nagodba. Navedene dionice Fond je ranije stekao nakon raskida ugovora s malim dioničarima. Prema očitovanju Fonda o vlasničkoj strukturi Društva, koje je sastavljeno u siječnju 2000., spomenuti dioničari su osim 63 612 dionica prema nagodbi, stekli i pravo vlasništva na 8 457 dionica na temelju ugovora od 29. ožujka 1994. Fond je spomenutim dioničarima prenio bez naknade 8 457 dionica nominalne vrijednosti 845.700,- DEM, odnosno 9,2% ukupnog broja dionica Društva, te je njihov udjel u vlasničkoj strukturi dionica povećan sa 68,8% na 78,0%. Svaki od spomenutih dioničara bez naknade je dobio 2 819 dionica nominalne vrijednosti 281.900,- DEM.

Prijenos 8 457 dionica iz portfelja Fonda nije bio opravdan, jer su nagodbom iz srpnja 1997. i prijenosom 63 612 dionica, kupcima udjela podmirena sva potraživanja po ugovoru iz 1994. Predsjednik Fonda u razdoblju od 15. listopada 1998. do 11. veljače 2000. bio je Stipe Hrkač.

U razdoblju od 1996. do 2002. Društvo je poslovalo s dobitkom, osim za 1996. i 2001. Za 2002. ostvareni su ukupni prihodi u iznosu 40.993.378,00 kn. Društvo je u razdoblju od 1998. do 2002. uložilo u nabavu opreme 57.044.802,00 kn. U 2000. nabavljena su terenska vozila i oprema za geofizička istraživanja u vrijednosti 39.328.049,00 kn. Koncem 2002. u vlasništvu Društva nalaze se sve nekretnine koje su bile uključene u procijenjenu vrijednost Društva, a radi dobivanja garancije banke za robni kredit upisano je založno pravo na nekretnine u Zagrebu (u Savskoj cesti i Bednjanskoj ulici). Broj zaposlenika smanjen je s 221 koncem 1993. na 142 zaposlenika koncem lipnja 2003.

Ciljevi privatizacije propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji, ostvareni su u dijelu koji se odnosi na uključivanje hrvatskog gospodarstva u razvojne tokove europskog i svjetskog gospodarstva, na tehnološku modernizaciju hrvatskog gospodarstva, te na poticanje uključenja poduzetnika iz iseljene Hrvatske u razvitak hrvatskog gospodarstva. Ciljevi privatizacije koji se odnose na otvaranje novih radnih mjesta, nisu ostvareni, jer je broj zaposlenika značajno smanjen.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U svom očitovanju na Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Geofizika, Zagreb, od 21. studenoga 2003. zakonski predstavnik pravne osobe je naveo okolnosti u kojima se odvijala pretvorba Poduzeća, ukazao na posljedice trajanja preispitivanja provedene privatizacije, te istaknuo osnovna obilježja sadašnje ekonomsko-tržišne pozicije Društva.

Zakonski predstavnik pravne osobe je naglasio da su u vrijeme pretvorbe zaposlenici smatrali Poduzeće sastavnim dijelom poduzeća Ina, jer je 90,0% poslovanja Poduzeća obavljano za spomenuto poduzeće. Zbog toga nije donesena odluka o pretvorbi i program pretvorbe, već se nastojalo Poduzeće pripojiti poduzeću INA, čime bi se izbjeglo preuzimanje rizika samostalnog nastupa na tržištu. Kada pripajanje nije uspjelo, te kada je Fond prodao udjele u društvu fizičkim osobama izvan Društva, zaposlenici su pružili otpor i novim vlasnicima onemogućili preuzimanje Društva.

Zakonski predstavnik je nadalje istaknuo da do smanjenja broja zaposlenika nije došlo zbog otkaza od strane poslodavca ili rješavanja viška zaposlenika, već su zbog niskih i neredovitih plaća sami zaposlenici otkazivali ugovore o radu. U vrijeme rješavanja pravnih problema oko privatizacije, Društvo je gubilo narudžbe za obavljanje poslova za poduzeće INA, te je u razdoblju do 2000. uspijevalo ostvarivati svega trećinu prihoda potrebnih za normalno poslovanje.

Nakon okončanja sudskih postupaka vezanih za prodaju dionica Društva, imenovana je

nova uprava i nadzorni odbor, te utvrđen plan za oporavak i razvoj Društva. U 2000. je nabavljena suvremena oprema u vrijednosti oko 8.500.000,- USD. Zaposleno je 27 zaposlenika s visokom stručnom spremom koji su zamijenili zaposlenike koji su otišli. Novi zaposlenici su poslani na doškolovanje i specijalizaciju u inozemstvo radi svladavanja najnovije tehnologije prema američkim, francuskim i švicarskim standardima. Društvo je uspjelo pronaći i ugovoriti poslove na inozemnim tržištima Sirije, Egipta, Albanije, Turske i Libije, te ne ovisi o poslovnim potezima samo jednog poslovnog partnera. Ostvareni prihodi u 2002. i 2003. omogućavaju stabilno poslovanje i samofinanciranje Društva.

Zakonski predstavnik pravne osobe je zaključio, da unatoč svim manjkavostima koje su pratile pretvorbu i privatizaciju, provedena privatizacija omogućava Društvu perspektivu za daljnje samostalno poslovanje, te novo zapošljavanje i razvoj.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Albrechtova 42.

Ovlašteni državni revizori:

Božo Vuletić-Antić, dipl. oec.

Nada Valek, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____
(žig i potpis)

GEOFIZIKA, ZAGREB

1. Upravni odbor:

Josip Križ, predsjednik od 5. siječnja 1993. do 5. prosinca 1995.

Zlatko Horvat, od 5. siječnja 1993. do 5. prosinca 1995.

Muhamed Čokljat, od 5. siječnja 1993. do 23. ožujka 1994.

Blago Zeljko, od 5. siječnja 1993. do 5. prosinca 1995.

Zdravko Pintar, od 5. siječnja 1993. do 5. prosinca 1995.

Dominik Horvat, od 24. ožujka 1994. do 5. prosinca 1995.

2. Nadzorni odbor:

Josip Križ, predsjednik od 6. prosinca 1995. do 5. listopada 1997.

Zdravko Pintar, član od 6. prosinca 1995. do 5. listopada 1997.,
predsjednik od 6. listopada 1997. do 28. svibnja 1998.

Blago Zeljko, od 6. prosinca 1995. do 28. svibnja 1998.

Zlatko Horvat, od 6. prosinca 1995. do 28. svibnja 1998.

Josip Matanović, od 6. listopada 1997. do 1. lipnja 2000.

Vlado Furić, od 6. prosinca 1995. do 28. svibnja 1998.

Mijo Meter, član od 29. svibnja 1998. do 1. lipnja 2000.,
predsjednik od 2. lipnja 2000. do 20. prosinca 2001.

Marijan Pejčić, od 29. svibnja 1998. do 1. lipnja 2000.

Ivan Mesić, od 29. svibnja 1998. do 1. lipnja 2000.

Pero Vukšić, od 2. lipnja 2000. do 20. prosinca 2001.

Božidar Biondić, od 2. lipnja 2000. do 20. prosinca 2001.

Želimir Čolić, od 2. lipnja 2000. do 20. prosinca 2001.

Ante Žužul, predsjednik od 29. svibnja 1998. do 1. lipnja 2000.,
član od 2. lipnja 2000.

Mustafa Alagić, predsjednik od 21. prosinca 2001.

Zdravko Šimunović, od 21. prosinca 2001.

3. Direktor ili uprava:

Emil Jakobović, direktor do 28. listopada 1996.

Pero Vukšić, direktor od 30. listopada 1996. do 2. lipnja 1998.,
predsjednik od 3. lipnja 1998. do 5. lipnja 2000.,
član uprave od 2. siječnja 2002. do 22. svibnja 2002.

Dalibor Mikulić od 3. lipnja 1998. do 22. svibnja 2002.

Zdravko Pintar, od 3. lipnja 1998. do 5. lipnja 2000.

Marijan Pejčić, predsjednik uprave od 6. lipnja 2000. do 1. siječnja 2002.

Mustafa Alagić, od 6. lipnja 2000. do 1. siječnja 2002.

Mijo Meter, predsjednik uprave od 2. siječnja 2002. do 22. svibnja 2002.,
direktor od 23. svibnja 2002.